

РЕШЕНИЕ

№ 1731

гр. София, 20.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в публично заседание на 21.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **11717** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 40 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба на „Тим Ауто“ ЕООД срещу Решение № ЗД-208 от 14.12.2022 г. на главния секретар на Министерство на околната среда и водите.

В жалбата се развиват доводи, че исканата информация е обществена, тъй като касае управлението на излезли от употреба моторни превозни средства, регламентирано в наредба за излезлите от употреба МПС – та (ИУМПС). Счита, че с Наредбата се регламентират цели, които гарантират високо ниво на защита на околната среда. С посочената Наредба се възлагало задължения на Организации по оползотворяване (О.) да организират целия процес от събирането до предаването на ИУМПС, като неизпълнението на тези задължения води до неизпълнение на заложените цели. Контролът върху работата на О. се осъществявал от министъра на околната среда, за което О. следвала да представя доклади, отчети и други документи, установяваща изпълнение на задълженията си. В тази връзка счита, че следва да се осигури достъп до тези документи. Допълнително развива доводи, че касае за информация за околната среда по смисъла на чл. 19, т. 2 и т. 5 ЗООС, до която има достъп.

Ответната страна - главният секретар на Министерство на околната среда и водите, чрез процесуалния си представител, изразява доводи за неоснователност на жалбата.

Административен съд София - град, след като прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа

страна:

Административното производство е образувано със заявление вх. №26-00-1544/28.11.2022 г. от „Тим Ауто“ ЕООД, с което от Министерство на околната среда и водите е поискано да се предоставят следните документи: доклади чл. 18, ал. 1 ЗУО и всички приложения към тях, както и всички документи, представени пред МОСВ, послужили за издаването на Заповед № РД – 586/07.06.2021 г. и Заповед № РД-852/23.09.2022 г.

По преписката е налична заповед № РД-714/03.08.2022 г. на министъра на МОСВ, с която на основание чл. 28, ал. 2 ЗДОИ е възложено на главния секретар на МОСВ да се произнесе по исканията за предоставяне на достъп до обществена информация.

С писмо изх. № 26-00-1544/01.12.2022 г. на главния секретар на МОСВ е уведомен жалбоподателят, че е изискано съгласието на трети лица, което налага удължаване на срока за произнасяне по заявлението.

С писмо изх. № 26-00-1544/02.12.2022 г. на главния секретар на МОСВ е изискана от „Българска рециклираща компания“ АД съгласие за предоставяне на информация, съдържаща се в документи, посочени в заявлението.

Изпратен е отговор вх. № 26-00-1544/08.12.2022 г. на „Българска рециклираща компания“ АД, с който се изразява несъгласие за предоставяне на достъп до исканата информация, а именно – докладите по чл. 18, ал. 1 ЗУО и приложенията към тях. Посочва се, че информацията представлява търговска тайна и предоставянето ѝ би довело до нелоялна конкуренция срещу дружеството. Поддържа се, че „Тим Ауто“ ЕООД е член на съвета на „Българска рециклираща компания“ АД, поради което е имало достъп до тази информация. Счита, че се намесва МОСВ в уреждането на вътрешните отношения между дружеството и член на неговия управителен орган.

Последвало е издаване на оспорваното Решение № ЗД-208 от 14.12.2022 г. на главния секретар на Министерство на околната среда и водите, което е предоставен частичен достъп до исканата информация, като е посочено къде са публикувани Заповед № РД – 586/07.06.2021 г. и Заповед № РД-852/23.09.2022 г.

С постановеното решение е отказан достъп до останалата част от исканата информация. Направен е извод, че исканата информация касае факти, данни и обстоятелства, свързани със стопанската и икономическата дейност на лицата по чл. 31, ал. 1 ЗДОИ, тъй като с нея е възможно да се направи извод за цялостната им икономическа организация и търговска дейност, която е специфична за всяко едно от тях, включително – търговски контакти, доставчици, подизпълнители, клиенти, сключени договори, ценова политика, логистика, разходи, инвестиции и т. н. Счита, че се касае за търговска тайна и запазването ѝ в тайна има икономическа и търговска стойност, имащи за цел а се осигури конкурентно предимство на различните организации по оползотворяване. Посочено е, че заявителя е конкурент на лицата по чл. 31, ал. 1 ЗДОИ, които са изразили несъгласие за разкриване на исканата информация. Отчетена е липсата на надделяващ обществен интерес, а обстоятелствата налагали извод, че предоставянето на информацията ще създаде риск от нелоялна конкуренция. Допълнително се посочва, че исканата информация, представляваща търговска тайна, не е свързана с мотивите на горепосочените две заповеди и не е от значение за гарантиране законосъобразното и целесъобразно изпълнение на задължения и осъществяване на правомощия на компетентния орган.

Приложена е Заповед № РД – 586/07.06.2021 г. на министъра на МОСВ, с която на основание чл. 59, ал. 3 ЗУО е определено, че лицата членуващи в „Българска

рециклираща компания“ АД – организация по оползотворяване на ИУМПС, не следва да заплащат продуктова такса за 2020 г., поради това, че са доказали изпълнението на задълженията си и са постигнали целите по чл. 8, ал. 2 от Наредбата за излезлите от употреба МПС. В мотивите на заповедта са посочени конкретни показатели за пуснати на пазара МПС, събрани, третирани и рециклирани ИУМПС и др. Посочено е, че О. е изпълнила задължения си съгласно чл. 8, ал. 2 от Наредбата, поради което нейните членове не следва да заплащат продуктова такса.

Идентична е и приложената Заповед № РД – 586/07.06.2021 г., като разликата се свежда до това, че лицата членуващи в „Българска рециклираща компания“ АД – организация по оползотворяване на ИУМПС, не следва да заплащат продуктова такса за 2021 г.

При така установените факти, Административен съд София-град достига до следните правни изводи:

Жалбата срещу решението е подадена в законоустановения срок и от легитимирано лице – адресат на постановеното решение и против акт, подлежащ на съдебно обжалване и контрол за законосъобразност, доколкото не е предоставен достъп до исканата информация.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Заявлението е адресирано до МОСВ, което безспорно има качеството на задължен субект по [javascript: NavigateDocument\('%D0%97%D0%94%D0%9E%D0%98_2000](javascript: NavigateDocument('%D0%97%D0%94%D0%9E%D0%98_2000) чл. 3, ал. 1 ЗДОИ. В тази връзка оспорваният акт е издаден от компетентен орган, доколкото на главния секретар на МОСВ са делегирани по реда на чл. 28, ал. 2 ЗДОИ да се произнася по заявленията за достъп до обществена информация.

Оспорваният отказ има необходимата писмена форма и изискуемото съдържание по чл. 38 ЗДОИ. В акта се съдържат ясни и подробни фактически и правни основания, позволяващи да се разберат причините за постановяване на отказа.

Съдът намира, че процедурата по издаване на оспорения акт е съобразена с приложимите за случая процесуални норми на ЗДОИ и АПК, като не са налице съществени процесуални нарушения, засягащи законосъобразността на оспореното решение.

В случая жалбоподателят е поискал достъп до обществена информация, за което е подал заявление, отговарящо на изискванията за редовност по чл. 25, ал. 1 ЗДОИ. Органът правилно е изискал съгласие на трето лице, доколкото исканата информация се отнася до него.

Налице е нарушение на материалния закон.

По дефиницията на чл. 2, ал. 1 ЗДОИ „обществена информация“ е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти. Понятието „обществена информация“ следва да бъде възприемано като сведение, знание за някого или нещо, свързано с обществения живот в страната. Тази обществена информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти.

Според чл. 9, ал. 1 ЗДОИ обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна. Съгласно чл. 11 ЗДОИ служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации.

В настоящия случай се иска предоставяне на информация, която се намира в документи (отчети, доклади и др.), подадени пред МОСВ, както и документи (напр. одиторски доклад), създадени по повод проверка и контрол на представените документи. Всички тези документи са събирани, създадени и съхранявани във връзка с издаването на Заповед № РД – 586/07.06.2021 г. и Заповед № РД-852/23.09.2022 г. на министъра на МОСВ. В тази връзка съдът намира, че се касае за служебна информация по смисъла на чл. 11 ЗДОИ.

Според чл. 13, ал. 1 ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация е свободен. В чл. 13, ал. 2, т. 1 ЗДОИ е предвидено отклонение от това изискване, а именно достъпът до служебна обществена информация може да бъде ограничен, когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации). Изисква се кумулативното наличие и на двата елемента от фактическия състав на нормата на чл. 13, ал. 2, т. 1 ЗДОИ - информацията да е свързана с оперативната подготовка на актовете и да няма самостоятелно значение. В случая не са налице посочените хипотези, водещи до ограничаване на достъпа до информация.

Също така според чл. 17, ал. 1 ЗДОИ достъпът до обществена информация, създавана, получавана или съхранявана във връзка с дейността на задължените субекти по чл. 3, е свободен. В чл. 17, ал. 2 ЗДОИ е регламентирано, че информацията по ал. 1, която представлява търговска тайна и чието предоставяне или разпространяване би довело до нелоялна конкуренция между търговци, не подлежи на предоставяне освен в случаите на надделяващ обществен интерес.

Според чл. 14, ал. 1 ЗУО лицата, пускащи на пазара продукти, след употребата на които се образуват масово разпространени отпадъци, отговарят за разделното им събиране и третиране, както и за постигане на съответните цели за разделно събиране, повторна употреба, рециклиране и/или оползотворяване, определени с наредбите по чл. 13, ал. 1. Съгласно чл. 15 ЗУО организациите по оползотворяване и лицата, които изпълняват индивидуално задълженията си, създават системи за разделно събиране, повторна употреба, рециклиране и/или оползотворяване на съответния вид масово разпространени отпадъци на територията на Република България в съответствие с изискванията на този закон и наредбите по чл. 13, ал. 1.

В чл. 18, ал. 1 ЗУО е регламентирано, че организациите по оползотворяване и лицата по чл. 14, ал. 2, т. 1 доказват изпълнението на задълженията си и постигането на целите по чл. 14, ал. 1 и чл. 15, като изготвят и представят пред министъра на околната среда и водите отчети, доклади с фактически констатации и други документи в обхват, съдържание и срокове, определени с наредбите по чл. 13, ал. 1.

Съгласно чл. 59, ал. 3 ЗУО министърът на околната среда и водите определя със заповед лицата, които не заплащат продуктова такса при изпълнение на задълженията и целите по чл. 14, ал. 1. Касае се за освобождаване от изпълнението на финансово публично задължение поради изпълнението на законовите цели, свързани с разделно събиране, повторна употреба, рециклиране и/или оползотворяване на отпадъци (в случая ИУМПС). Следва да се отбележи, че съгласно чл. 39, ал. 4 Наредбата за излезлите от употреба моторни превозни средства постъпилите средствата от продуктова такса за МПС, набрани по реда на чл. 59 ЗУО, се разходват от П. за информационни кампании, контролни и други дейности, т. е. касае се за публични средства, предназначени да финансират дейности, които са в обществения интерес.

Съгласно § 1, т. 6 от ЗДОИ надделяващ обществен интерес е налице, когато чрез

исканата информация се цели разкриване на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3. Освобождаването от внасяне на продуктова такса се отразява на постъпленията на този вид публични средства, което пък рефлектира върху финансирането на дейности в обществен интерес. В случая информацията е от надделяващ обществен интерес, тъй като се отнася до това дали правилно се освобождават съответните лица от внасянето на продуктови такси, предназначени за финансирането на дейности в обществен интерес, т. е. касае се за отчетност и контрол над дейността по освобождаване от внасяне на продуктова такса. Според чл. 17, ал. 2 ЗДОИ информацията, която представлява търговска тайна и чието предоставяне или разпространяване би довело до нелоялна конкуренция между търговци, не подлежи на предоставяне освен в случаите на надделяващ обществен интерес. Според чл. 17, ал. 3 ЗДОИ задължените субекти по чл. 3, когато отказват достъп до обществена информация на основание ал. 2, са длъжни да посочат обстоятелствата, които водят до нелоялна конкуренция между търговците.

В § 1, т. 5 ДР от ЗДОИ е регламентирано, че не представляват „производствена или търговска тайна“ факти, информация, решения и данни, свързани със стопанска дейност, чието запазване в тайна е в интерес на правоимащите, но е налице надделяващ обществен интерес от разкриването ѝ. До доказване на противното обществен интерес от разкриването е налице, когато тя улеснява прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3, ал. 1 относно вземаните от тях решения. В случая по – горе се посочи, че се касае за надделяващ обществен интерес, доколкото се касае за прозрачността и отчетността на дейността по събиране на публични задължения.

Следва да се отбележи, че в отговор вх. № 26-00-1544/08.12.2022 г. на „Българска рециклираща компания“ АД е отразено, че „Тим Ауто“ ЕООД е член на съвета на „Българска рециклираща компания“ АД, поради което е имало достъп до исканата информация. Обстоятелството, че за жалбоподателя е бил наличен достъп до тази информация, води до извод, че не е необходимо да се опазва търговската тайна спрямо това лице, т. е. същият се е запознал с информация, което изключва необходимостта същата да остане скрита от него. Освен това се посочи за наличието на надделяващ интерес, което изключва ограничаване достъпа до тази информация.

Гореизложеното води до извод за незаконосъобразност на оспорения акт, тъй като не е предоставена исканата обществена информация. Преписката следва да се върне за предоставяне на исканата информация.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 АПК ответната страна следва да заплати направените от жалбоподателя разноски, които са в размер на 50 лева за държавна такса.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № ЗД-208 от 14.12.2022 г. на главния секретар на Министерство на околната среда и водите, в частта, с която е отказан достъп до обществена информация по заявление вх. №26-00-1544/28.11.2022 г. от „Тим Ауто“ ЕООД.

ВРЪЩА административната преписка на главния секретар на Министерство на околната среда и водите за произнасяне по заявлението за достъп до обществена информация вх. №26-00-1544/28.11.2022 г. от „Тим Ауто“ ЕООД, съобразно мотивите

на настоящото решение, в 14-дневен срок от получаването му.
ОСЪЖДА Министерство на околната среда и водите да заплати на „Тим Ауто“ ЕООД сумата в размер на 50 лева, представляваща направени по делото разноски.
Решението е окончателно.

Съдия: